

Драконът изсипал бая пари в шапката, но тя все оставала празна. Донесъл пари с чували, с файтони, с каруци, а шапката все била празна. Най-накрая мазето се напълнило с пари, а също и шапката.

– Ах, проклетникът! Майчиното му мляко да изсъхне! – крещял главатарят на драконите. – Останаха ни само двайсет и четири дуката. Циганинът ни разори, нямаме пари!

– Да си вземем обратно парите от Манго – настръхнал драконът.

– Майчиното му мляко да изсъхне! Ще пати той. Виждаш ли онези двайсет и четири прасета в падинката? Закарай ги при циганина и му кажи: „Който успее да ги прехвърли през къщата, той ще вземе шапката с парите и всички прасета.“

Драконът подкарал прасетата към циганина.

– Слушай, Манго, който от нас по-бързо прехвърли тези прасета през покрива, той ще вземе и прасетата, и парите.

– Мили боже, сега съм изгубен! – помислил си циганинът и започнал да дърпа една свиня за опашката. Дърпал, дърпал, но свинята даже не се помръднала. В това време драконът прехвърлил всички прасета през покрива на къщата.

– Слушай, драконе! – загрижено казал циганинът. – Ти сети ли се да сложиш някакъв белег на прасетата, които прехвърли през къщата?

– Никакъв знак не съм сложил!

– А аз белязах моите свине – на всички опашките са подвити. Свинете, които ти си прехвърлил през къщата, имат съвсем прави опашки, нали?

Драконът отишъл да види и се уверил, че двайсет и три от прасетата имат подвити опашки. Само свиня-